

reaktioner er der jo ingen gentagelse. Hvor Vesten i Kosovo indledte en folkeretsstridig krig, er reaktionen i forhold til Tjetjenien en passivitet, som står i skærende modsætning til det, vi så sidste år. Det er pinligt, det er dobbeltmoralisk, det er skamfuldt.

Det er besluttet, at Milosevic skal stilles til regnskab for sine krigsforbrydelser. Godt nok. Men skal der være sammenhæng i tingene, er der også basis for krigsforbrydersager imod Jeltsin og Putin. Jeltsin er en krigsforbryder; Putin er en krigsforbryder. Lad os få det sagt tydeligt, og lad os også håndtere russerne ud fra den forudsætning.

Der er ingen, der vil påstå, at de fundamentalistiske tjetjenske krigere er engle, men det retfærdiggør ikke den brutale russiske fremfærd. Præsident Maskhadov har en demokratisk legitimitet. Tjetjenerne vil have autonomi i forhold til Rusland, og før eller siden bliver russerne nødt til at indstille sig på nødvendigheden af politiske forhandlinger.

Den tjetjenske krig er også en intern russisk magtkamp. Jeltsinklanen vil beholde magten, Putin er deres marionet, krigen er midlet. Det er lykkedes Jeltsinklanen at piske en nationalistisk og antitjetjensk stemning op, som udelukkende har haft det formål at fremme Putins popularitet. Tilsyneladende er det lykkedes så godt, at Jeltsin nytårsaften kunne trække sig tilbage og tilsyneladende undgå den korruptionsretssag, han så rigelig fortjener. Ofrene for denne politiske kynisme er de civile tjetjener, som er på flugt fra russernes overgreb.

Da Jeltsin gik af, var der ikke grænser for de vestlige ledes lovord. Vi så Clinton i fjernsynet, vi så den danske statsminister i fjernsynet stå og rose Jeltsin. Jeg håber, at de alle, også den danske statsminister, har haft de tjetjenske flygtninge i bagehovedet, da de udtrykte deres lovord og skamroste krigsforbryderen Jeltsin.

Det er nødvendigt med en hårdere politik fra Vestens side. Vi har tidligere diskuteret økonomiske sanktioner, og det er fremlagt i det forslag til vedtagelse, hr. Søren Søndergaard og undertegnede har fremsat. Vi håber, at det kan danne udgangspunkt for en mere skarp linje også fra den danske regerings side. Det her kan gøres bedre, også fra Vestens side.

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal starte med på Dansk Folkepartis vegne at sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen. Vi er enige i en række af de punkter, som

regeringen fremkommer med. Vi fordømmer også den situation, der er opstået derovre, og de overgreb, som Rusland har foretaget, lige så vel som der er grund til at fordømme de overgreb, som oprørere måske ved hjælp af bomber og andet har begået over for russere. Der er grund til at fordømme begge parter i denne konflikt – helt klart.

Vi må dog sige, at vi forstår ikke rigtig den manglende konsekvens i regeringens holdning til emner som det her. Vi har lige set, som vi også har debatteret i dag, en situation i Kosovo, hvor der var kraftige overgreb, der var meget grove etniske udrensninger, der var mord, lemlæstelse. Her fandt regeringen, at vi skulle bruge militær intervention, vi skulle bruge det på en humanitær basis.

Vi kan ikke se forskellen på den situation, der var i Kosovo, og den situation, vi ser i Tjetjenien. Vi mener, det er den samme situation, men vi mener ikke, at nogen af situationerne skulle udløse militær indgriben. Vi mener, at man ved hjælp af diplomatiske midler, hårde diplomatiske midler, kunne have løst begge konflikter og på den måde have undgået mange af de flygtninge, meget af den lemlæstelse, vi har set i begge konflikter.

Så kan man se på: Hvad har den danske regering så gjort rent faktisk i forhold til den konflikt, vi nu ser her? Og jeg synes nok, man kan sige, at den danske regering har da udtrykt sig over for EU-landene og sagt: Vi må prøve at se på det her, prøve at få nogle initiativer i gang, bl.a. efter at vi havde et møde i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor det var helt klart, at et stort flertal af Folketingets partier ønskede, at regeringen skulle presse på for at reagere over for Rusland i forhold til Tjetjenienkonflikten.

Men når vi så ser på, hvad der rent faktisk er gennemført af de EU-tiltag, som blev vedtaget på mødet den 10.-11. december, ja, så er det desværre ikke det helt store. Man snakkede om TACIS-samarbejde, man snakkede om partnerskabsaftaler, men hvis vi f.eks. læser en status på det i Berlingske Tidende den 8. januar – jeg ved ikke, hvor meget der er sket siden, det har vi ikke kunnet få at vide indtil nu i debatten i hvert fald – men i forbindelse med den status, som man gjorde i Berlingske Tidende den 8. januar, ja, da kunne man sige, at selv om man besluttede at standse de tekniske bistandsprogrammer til Rusland inden for det her TACIS-samarbejde, så var det ikke sket på daværende tidspunkt endnu, selv om der var gået en må-